

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ولادیسلاو گول اویچ - (Vladislav Goulevich)
برگردان از: ا.م. شیری و یادداشت پورتال
۱۴ اگست ۲۰۱۸

نبردهای ارتش سرخ کارگران و دهقانان در سال‌های ۱۹۲۹ - ۱۹۳۰ و افغانستان معاصر

سیاست افغانستان واشینگتن - تهدید مستقیم ثابت و آرامش کشورهای منطقه

پس از آن که اسلامگرایان ۹۸ درصد از اراضی تحت اشغال خود در عراق و سوریه را از دست دادند، [انتقال](#) آنها به افغانستان شروع شد. تشدید فعالیت "طالبان" و "داعش" (دولت اسلامی، ممنوعه در روسیه) از چند وقت پیش در شمال افغانستان، در ولایات همجوار با جمهوری‌های آسیای میانه اتحاد شوروی سابق مشاهده می‌شود.

رادیو آزادی ("رادیو آزادی" با حمایت مالی کنگره آمریکا برنامه‌هایش را پخش می‌کند) در روزهای اخیر [گزارشی](#) در خصوص افزایش شمار طرفداران داعش در ولایت بدخشان افغانستان که طولانی‌ترین مرز را با تاجیکستان دارد، پخش نمود. در ولایات کندوز، تخار، فاریاب، بلخ، سرپل، جوزجان و سمنگان تعداد شبه‌نظامیان داعش ۱۳-۱۵ هزار نفر برآورد می‌شود.

داده‌های رادیو "آزادی" پس از انتشار [گزارش‌های](#) مربوط به احتمال بازنگری ستراتیژی واشینگتن در افغانستان و کوشش‌ها برای "تقسیم مسؤولیت‌ها" در مقابل اوضاع افغانستان با سایر کشورها، از جمله با روسیه منتشر شد. در ماه جون خبر درگیری مسلحانه در مرز افغانستان با ترکمنستان انتشار یافت که در اثر آن ۲۵ نفر نظامی ترکمنستان کشته

شد. عشق آباد این اطلاعات را تکذیب نمود، اما این روزها اخباری از درگیری نیروهای مرزی افغانستان و ترکمنستان به طور منظم در رسانه‌های جمعی پخش می‌شود.

خلاف طالبان که برای کسب قدرت فقط در افغانستان مبارزه می‌کند، داعش به منظور ایجاد امارات خراسان متشکل از جمهوری‌های آسیای میانه، سین کیانگ چین، پاکستان و ولایات مسلمان هند می‌جنگد. برای این منظور جلب اقلیت‌های قزاق، تاجیک، ازبک، قرقیز، ترکمن، اویغور به داخل داعش جریان دارد، که شمال افغانستان پایگاه آموزشی آنها خواهد بود.

رویداد شبیه به این در تاریخ رخ داده است. حادثه مشابه در اواخر سال‌های ۱۹۲۰ در افغانستان با بازیگران مشابه (اسلامگرایان افراطی)، با حامیان مشابه (البته، آن وقت به جای امریکائی‌ها، انگلیس‌ها بودند)، اتفاق افتاد که مرزهای جنوبی اتحاد شوروی را تهدید می‌کرد.

در سال ۱۹۱۹ امان‌الله خان پادشاه افغانستان استقلال کشور از سلطه انگلیس را اعلام کرد و به انجام یکسری اصلاحات برای نوسازی افغانستان دست زد. قانون اساسی تدوین نمود، به تجارت با اروپا، آسیا شروع کرد، حقوق زنان را توسعه داد. اما در سال ۱۹۲۱ امان‌الله گامی برداشت، که لندن او را نبخشید، - او پیمان دوستی با مسکو امضاء کرد. روسیه شوروی نقل و انتقال آزاد و بدون عوارض کالاهای خریداری شده توسط افغانستان را از حریم خود تأمین نمود و متعهد شد به این کشور کمک‌های مادی و فرهنگی ارائه دهد. کارشناسان نظامی اتحاد شوروی برای آموزش نظامیان افغان به افغانستان اعزام گردیدند. مسکو هواپیما، توپ، تجهیزات نظامی به ارتش افغانستان تحویل داد. تا جایی که در سال ۱۹۲۴ هوانوردان اتحاد شوروی دوش به دوش افغان‌ها در نبرد علیه نیروهای ضد دولتی در خوجارات^(۱) شرکت کردند.

اصلاحات امان‌الله، اما، موجب نارضایتی‌هایی گردید، و سازمان جاسوسی انگلیس به هر کاری یازید تا این نارضایتی‌ها را بزرگنمایی کند و به ضد روسیه شوروی برگرداند. باند‌های اشرار متشکل از فراریان سابق از آسیای میانه به افغانستان راهزنانه به حریم اتحاد شوروی حمله کردند.

در خود افغانستان جنگ همه علیه همه راه افتاد، هر روستا دسته مسلح خاص خود را داشت. کابل توانائی نظارت بر اوضاع را نه در مرزها، نه در داخل کشور نداشت و از مسکو تقاضای کمک کرد. با این حال، دولت افغانستان حبیب‌الله سردسته اشرار را که خواستار الغای اصلاحات امان‌الله شده و به "کفار" اعلان جنگ داده بود، دستگیر کرد. نظری مبنی بر این وجود دارد، که حبیب‌الله را جاسوس مشهور انگلیس توماس لورنس عربستان اداره می‌کرد. طارق علی نویسنده و مؤرخ پاکستانی در شرح حال او می‌گوید: "لورنس را به مأموریت مخفی، برای بی‌ثبات کردن رژیم شاه به افغانستان فرستادند. این یک عملیات فوق‌العاده دقیق و سری بود".

در پاسخ به این در ۱۵ اپریل ۱۹۲۹ نخستین رزم‌آوری ارتش سرخ در افغانستان شروع شد. قوای ارتش سرخ با پشتیبانی نیروی هوایی از مرز گذشت و گذرگاه مرزی پاتای گیسار^(۲) و شهرهای کلیف، خان آباد و مزار شریف (چهارمین شهر بزرگ افغانستان) را براحتی تصرف کرد. ۵ ماه مه ۱۹۲۹ گروه دوم ارتش سرخ وارد افغانستان شد. آن نیز براحتی دهدادی، بلخ، تاشقرغان را تحت نظارت خود درآورد و مزار شریف را که گروه اول در آنجا محاصره شده بود، آزاد کرد.

قوای امان‌الله خان که اکثریت آنها را هزاره‌ها (اقلیت شیعه بشدت تحت فشار در افغانستان سنی) تشکیل می‌دادند، از قندهار برای پشتیبانی از نیروهای ارتش سرخ آمدند. اما دسته‌های اشرار نیروهای امان‌الله را در هم کوبیدند و خود او به ایتالیا فرار کرد.

نیروهای اتحاد شوروی پس از کسب یکسری پیروزی‌ها به داخل اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی بازگشتند. ۳۰۰ نفر از ۲۵۰۰ نفر ارتشی به خاطر این عملیات به اعطای نشان ارتش سرخ، بالاترین مدال وقت مفتخر شدند که از اهمیت عملیات و انجام شایسته آن گواهی می‌داد. در پایان پیکار، مسکو تصمیم گرفت مرز با همسایه نآرام را تحکیم نماید. به ویژه این که اطلاعات در مورد ایجاد امارات اسلامی در شمال افغانستان در نزدیکی مرز اتحاد شوروی افشاء شده بود.

برای جلوگیری از اجرای این طرح در سال ۱۹۳۰ نبرد دوم ارتش سرخ کارگران و دهقانان در افغانستان شروع شد. این حمله برق‌آسا بود. اهالی بومی، که در اثر کاربست موازین شرورانه به تنگ آمده بودند، به حمایت از نیروهای شوروی برخاستند. قوای ارتش سرخ پس از انجام وظایف محوله، در هم سرکوبیدن باندهای اشرار و با دادن فقط یک نفر تلفات (هنگام عبور از رودخانه غرق شد) به سرزمین اتحاد شوروی بازگشتند.

امروز آمریکا برنامه دارد با تشدید تشنج در جناح جنوبی کشورهای مستقل مشترک‌المنافع، افغانستان را به آسیای میانه "بجسباند". امریکائی‌ها در طول ۱۷ سال حضور نظامی در افغانستان هیچ کاری برای توسعه تولید در این کشور نکرده‌اند، در عوض، کارهای زیادی در راه تبدیل افغانستان به آزمایشگاه جهانی مواد مخدر زیر نظارت نظامی - سیاسی واشینگتن انجام داده‌اند، که از آنجا مواد مخدر سنگین به آسیای میانه، روسیه و اروپا انتقال می‌یابد. از زمان شروع عملیات "آزادی پایدار" در سال ۲۰۰۱ تولید خشخاش در افغانستان ۴۰ برابر افزایش یافته است. سیاست افغانستان واشینگتن ثبات و آرامش کشورهای منطقه را تهدید می‌کند.

۱ و ۲- از صحت نام محل یا منطقه خوجارات و پاتای گیسار مطمئن نیستیم. در نقشه پیدا نکردم. اگر چنانچه اشتباهی رخ داده، پوزش می‌خواهم. مترجم

<https://www.fondsk.ru/news/2018/08/04/afganskie-pohody-rkka-1929-1930-godov-i-sovremennyj-afganistan-46557.html>

۲۱ مرداد - اسد - ۱۳۹۷

یادداشت:

تا جایی که از مطالعات کتب و اسناد تاریخی افغانستان بر می‌آید، ورود ارتش سرخ در اوایل دهه دوم و اوایل دهه سوم قرن بیست به خاکهای افغانستان، بار اول به اساس پاسخ مثبتی بود که زمامداران و رهبران منطقه‌ئی آن زمان در قلمروهای مرزی شوروی با افغانستان، به درخواست عده‌ای از مخالفان دولت "امیرحبیب الله کلکانی" با موجودیت برخی از "چرخی" ها داده بودند. این مارش نظامی که از جانب کمیته مرکزی حزب کمونیست بلشویک شوروی تجاوزکارانه تشخیص داده شد، بسیار عاجل قطع گردیده، به مجریان آن مجازات های لازم نیز داده شد و اما در رابطه با دومین "مارش نظامی"، آن حرکت مطلقاً در همکاری با قومندانی تنظیمیه شمال و در رأس آن شاه محمود خان صورت گرفته هدف از آن تعقیب و نابودی بقایای "باسمه چی ها" بود که به مجریان آن در شوروی مدال های تقدیر اعطاء گردید.

اداره پورتال AA-AA